

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΟΥ ΟΜΟΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΤΟΚΟΥ

Αργά το βράδυ της 1^{ης} Οκτωβρίου 2019 έφυγε από τη ζωή ο Κωνσταντίνος Ντόκος, Ομότιμος Καθηγητής Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας στο Τμήμα Ιστορίας του Ιονίου Πανεπιστημίου, όπου δίδαξε από το 1990 μέχρι το 2001. Μετά την αφυπηρέτησή του συνέχισε επί σειρά ετών τη διδασκαλία σε μεταπτυχιακά προγράμματα και σεμινάρια. Υπήρξε ένας από τους πρώτους διδάσκοντες στο Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Ελληνορωμαϊκές-Ελληνοϊταλικές Σπουδές» του Τμήματος Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του ΕΚΠΑ, το οποίο στήριξε ανελλιπώς από το 2009 έως το 2016.

Ο Ντίνος, για τα οικεία του πρόσωπα, αποφοίτησε από το Τμήμα Ιστορίας-Αρχαιολογίας του ΕΚΠΑ το 1959. Στο ίδιο Τμήμα ολοκλήρωσε τη διδακτορική του διατριβή το 1974 με θέμα *Η Στερεά Ελλάς κατά τον Ενετοτουρκικό Πόλεμο (1684-1699) και ο Σαλώνων Φιλόθεος*, Εταιρεία Στερεοελλαδικών Μελετών: Αθήναι, 1975. Υπήρξε βοηθός (1964-75) και επιμελητής (1975-79) στο Σπουδαστήριο Ιστορίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Είχε νωρίτερα διατελέσει πρώτος υπότροφος του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας (1962-1964).

Οι μελέτες του για το *Βενετικό Κτηματολόγιο της Βοστίτσας* (Μορφωτικό Ινστιτούτο Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδας: Αθήνα, 1993), τις μετοικεσίες στην Πελοπόννησο, τις κοινότητες και τις αγγαρείες στον βενετοκρατούμενο Μοριά, την κοινωνική διαστρωμάτωση και την τοπική αυτοδιοίκηση στην Κύπρο και πολλές άλλες, συνιστούν έργα αναφοράς στην ιστοριογραφία της ελληνο-λατινικής Ανατολής.

Βαθύς γνώστης των βενετικών αρχείων, της υστερομεσαιωνικής και πρώιμης νεότερης ελληνικής ιστορίας και των βοηθητικών επιστημών της Ιστορίας, διαδραμάτισε ρόλο καθοριστικό στην οργάνωση των σπουδών για τον λατινοκρατούμενο ελληνισμό, παρόλο που ουδέποτε διεκδίκησε τα εύσημα για όσα είχε εντελώς αθόρυβα επιτύχει. Καθοδήγησε μεγάλο αριθμό μαθητών, πολλοί από τους οποίους επρόκειτο να καταλάβουν θέσεις καθηγητών και ερευνητών σε πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Ελληνικής Παλαιογραφικής Εταιρείας που αργότερα μετονομάστηκε σε Εταιρεία Μελέτης του Νεότερου Ελληνισμού (*Μνήμων*), της Ιονίου Εταιρείας Ιστορικών Μελετών (*Περί Ιστορίας*) και της Εταιρείας Έρευνας των Σχέσεων του Μεσαιωνικού και Νέου Ελληνισμού με τη Δύση (*Εώα και Εσπέρια*).

Με τον λόγο, τα γραπτά, το παράδειγμά του επηρέασε βαθιά και για πέντε περίπου δεκαετίες πολλές γενιές ερευνητών. Ήταν εξαιρετικά αγαπητός στους μαθητές, στους συναδέλφους, στους φίλους του άνθρωπος σεμνός και γενναιόδωρος, με σπάνια ευγένεια, ήθος αλλά και χιούμορ στις εύκολες και τις δύσκολες στιγμές, ένας καλός άνθρωπος.

Η Συντονιστική Επιτροπή του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών «Ελληνοϊταλικές Σπουδές: Ιστορία, Λογοτεχνία και Κλασική Παράδοση» του Τμήματος Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας, ΕΚΠΑ, εκφράζει την ιδιαίτερη συγκίνησή της για την απώλειά του.